

и гроздето, та готова е да прѣминава голѣми пространства само и само да си набави тия храни. Сѣщо обича и мравкитѣ, заради приятната имъ мравчена киселина. Ето защо счита се много за доволна, кога случайно намѣри нѣкоя република отъ тия насѣкоми.

А кога не намѣри такава храна, слиза и въ полето и опустошава овѣсенитѣ, житнитѣ и кукурузени нивя и лозята.

Но кѣдѣто и да отиде нощѣ, на съмване се завръща пакъ въ леговището си, Добри защитници ѝ сѣ будното ѝ око, и добръ развитото обоняние. Много е прѣдпазлива и мѣчно попада въ капани. Кога ще трѣгне на ловъ, разгледва добръ околността и тогава потегля. Понѣкога се качва на ниски дървета и отъ тамъ разгледва и души околността. Кога навлѣзе въ нова и непозната за нея областъ, тя прѣглежда всѣко кѣтче съ най-голѣма прѣдпазливостъ.

Криво мислятъ ония, които вѣрватъ, че зимѣ мечката прѣкарвала въ мъртвило. Наистина, при голѣма зима, тя дълго прѣкарва въ сънъ въ леглото си, безъ да чувствува гладъ, защото и охота за ядене тогава нѣма голѣма, а и храна не се намира между растенията.

Зимѣ, като нѣма растителна храна, напада на пастирскитѣ стада и селски говежди чарди. Най-често напада на овцитѣ, които по-лесно хваща, отъ колкото козитѣ, понеже козитѣ сѣ по леки и пѣргави и ходятъ по по-стрѣмнитѣ мѣста. Кравитѣ завардва, кога отиватъ на водопой.

И като издебне нѣкоя, хвѣрля се на гърба ѝ, хваща я за рогата и разкѣсва шията ѝ, до като падне мъртва.